

Uredništvo in upravnništvo je v Frančiškanski ulici 8. Opolisi se pošiljajo uredništvu, naročniku upravnštvu. Neifrancirana pisma se ne sprejemajo, rokopolisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

DNEVNE VESTI.

Klerikalci in vseučilišče. Praška „Union“ prinaša telegram iz Ljubljane, da oni visokošolci, ki dobe podporo od deželne odbora se ne bodo vpisali niti na dunajski niti na praški univerzi, ampak na — Krakovski. Ali ni to zanimivo? Slovensko dijaštvo se je odločilo za Prago, ima tam že vse pripravljeno, tako se glasi tudi resolucija vseučiliškega shoda, vsak pameten človek vidi v tem edini uspeh, — potem pa naj bi oni, ki jih dežela podpira, šli v Krakov. S Krakovom že enkrat ni bilo nič, pa tudi deželni denar ga ne reši.

Vlada in vseučilišča. Naučno ministerstvo je začelo čudno postopati proti docentom na češki univerzi. Dotlej je bila navada in pravilo, da so dobili v Pragi službo oni, ki so se hoteli posvetiti znanosti in se posvetiti docenturi. Zato se jim je dovoljevalo manj tedenskih ur, da so se mogli pripravljati na bodoči svoj poklic in s tem je število znanstvenih moči zelo narastlo. Vlada je v tem videla nevarnost, da bi Čehi imeli pripravljenih dovolj moči za drugo češko univerzo in je začela prestavljati vseučiliške docente, ki so obenem profesorji na srednjih šolah, v razna druga mesta, onim pa, ki so ostali v Pragi je odklonila zmanjšati število ur. Tako postopa Avstrija proti slovanskim znanstvenikom in vseučiliščem, namesto da bi jih podpirala.

Ubogi orožniki. Kadar vprizore Ljubljanci kako veliko narodno prireditev, tedaj je baron Schwarz vedno v strahu. Zlasti v nedeljo je bil v silno neprijetnem položaju. Na eni strani socialisti, na drugi cvetlične prodajalke, na tretji zopet burši. Sami državi nevarni elementi. Pred takimi ljudmi se je treba v resnici zavarovati. In zato je baron Schwarz že v soboto poklical v Ljubljano vse polno orožnikov, ki so začudeno pričakovali, kaj se bo v Ljubljani zgodilo. Toda k sreči ni bilo ničesar hudega. Edina nezgoda je bila ta, da se je cvetlični dan naravnost imenitno obnesel in da je cel dan padal dež. Orožniki so v resnici obžalovanja vredni ljudje, ker morajo vedno „strašiti“ tam, kjer ni treba, nimajo pa od tega nobenega dobička.

Občinske volitve v Spodnji Šiški. Občinske volitve v Spodnji Šiški so se končale s popolnim porazom nemškutarskih socialnih demokratov. Izvoljeni so 21 naprednjakov in 9 socialnih demokratov. V I. razredu so zmagali naprednjaki z večino 28 glasov. Izvoljeni so: 1. Bizjan Miha, posestnik, 2. Burja Peter, posestnik in mesar, 3. Godec Damjan, posestnik, 4. Maurer Viljem, posestnik, 5. Seidl Jože, posestnik, 6. Sirk Ivan, posestnik, 7. Smole Fran, posestnik in ključavničar, 8. Battelino Danijel, stavbenik in posestnik, 9. Golob Franc, posestnik in mesar, 10. Štepec Peter, posestnik in gostilničar. — V II. razredu so zmagali naprednjaki s večino 50 glasov. Izvoljeni so: 1. Bonac Ivan, uradnik fin. ravnateljstva, 2. Burja Leopold, čevljar, 3. Zimmerman Milan, odv. sollicitator, 4. Mohar Dragotin, posestnik in tipograf, 5. Kralj Franc, prof. kandidat, 6. Burger Franc, posestnik in tovarnar, Marinko Martin, posestnik, 8. Pretnar Josip, trgovec, 9. Boltauzer Rajko, magistri uradnik, 10. Rozman Alojzij, posestnik. — V III. razredu je zmagala s večino dveh glasov socialistična lista. Kljub temu pa je tudi v tem razredu prodiral napredni kandidat in sicer Vučnik Dragotin, adjunkt južne

železnice. Spodnja Šiška je torej tekom treh let zopet prešla v slovenske narodne roke. Kaj to pomeni, gotovo najbolj vedo šišenski nemškutariji, ki so imeli najboljše zaslonbo v socialnih demokracijah. Živela slovenska Spodnja Šiška.

Ljudsko šolstvo. Mestni šolski svet v Ljubljani je imenoval na mesto suplenta na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani Ivana Petroviča, ki je imenovan za provizoričnega mornariškega učitelja na c. kr. šoli za mornariške učence v Šibeniku, izprašano učiteljsko kandidatinjo in bivšo suplentinjo Karlo Kleč na slovenskih deških šolah v Ljubljani; nadalje bivoš volonterko na osemrazredni dekliški šoli pri Sv. Jakobu v Ljubljani, Jožefino Švigelj, za suplentinjo na I. mestni deški ljudski šoli in bivšega provizoričnega učitelja na II. mestni deški ljudski šoli Ivana Mihlerja, za prov učitelja na I. mestni deški ljudski šoli.

Iz srednješolske službe. Za suplenta na II. državni gimnaziji v Ljubljani je imenovan gosp. Vincencij Marinko, za suplenta na državni gimnaziji v Kranju pa sta imenovana gg. Friderik Kmet in Ivan Krajec, za suplenta na državni gimnaziji v Novem mestu je imenovan g. Jakob Cimerman, za suplenta na realki v Ljubljani Robert Kenda iz Kranja. Suplenti ostanejo še nadalje gg. dr. Alojzij Merhar, Fran Pavlič, Leopold Andree in Ivan Škerlj na II. državni gimnaziji v Ljubljani, Fran Dolžan, dr. Fran Mišic in Josip Malnar na državni gimnaziji v Kranju in dr. Josip Rožman, Fran Stopar in Peter Prosen na drž. gimnaziji v Novem mestu.

Slovensko deželno gledališče. Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 28. t. m. zvečer ter se vprizori prvič modernega italijanskega dramatika Gerolama Giacose drama „Grešna ljubica“ (za nepar) z gospo Daulovo, g. Nučičem in g. Skrbinkom v glavnih vlogah. — V soboto zvečer (par) „Grešna ljubica“ (drugi). — V nedeljo popoldne prvič Nestroyeva burka s petjem „Talisman“ (za lože nepar) z gđc. T. Thalerjevo in g. Povhetom v glavnih vlogah; zvečer drugič K. Schönhera „Zemlja“ (za nepar). — Opera pripravlja opero „Rigoletto“ in „Suzanina tajnost“, opereta pa „Cigana barona“ in „Srmežljivo Suzano“.

Čuden pogreb. Poroča se nam: Po svojem službenem potu vračajoč se domu sem vedril dne 22. septembra v znani gostilni „pri Štravsu“ v Štepanji vasi. — Zamisljen v deževno vreme, me predrami kratko zvonjenje pri „Božjem grobu“. Radoveden, napotim se k staroslavni cerkvi, da vidim kako opravilo se ob tej uri vrši. Ko vstopim na pokopališče, ki obdaja božji hram, vidim neobičajen pogreb — pogreb brez božjega namestnika. Pripovedovali so mi potem dobrodušni Štepanjci, da so ravnokar izročili materi zemlji ostanke neke revne stare ženske, ki je umrla naglo smrti — zadela jo je baje kap — ko je varovala sosedove otroke, in da je šentpeterski kaplan že zjutraj, ko je obhajal neko osebo v vasi, kar obonem iz lenobe, da mu ni bilo treba hoditi popoldne v dežju, blagoslovil šele napol izkopano jamo in po njegovem mnenju s tem zadostil svetemu poklicu. — Štepanjci se sedaj po pravici zgražajo nad tem brezprimernem postopanju šentpeterskih popov, trdijo, da taka rešitev ceremonije, ki je celo divjim narodom sveta ne odgovarja predpisom rim. kat. cerkve zastopane po takih malomarnežih, kakor so ti namestniki Boga, z malimi izje-

mami vsi. Brez duhovnika, ki bi drugim v bodrilo k veri, opravil molitev nad grobom za blagor duše, zasuli so ostanke trpinke, ki je celo baje bila tretjeredna — kakor kaka živina. Vzrok takega gnjusnega početja je — denarja ni imela, bila je revna. Pa pravite, da vera peša — meni se domneva, da je vpešala že popolnoma! Le pridite ob času volitev črnuha po plačilo za vajino službovanje, dobila ga bosta Pavlič in Petrič, oba brata v Bogu.

In zopet ena. Občina Tunjice nad Kamnikom ki je bila do zdaj v klerikalnih rokah od pamtike, je pri zadnjih občinskih volitvah volila napreden občinski odbor. Klerikalci so dobili le par mest v odboru. Počasi se tudi med kmeti dani.

Okoliščanske perice hočejo štrajkati. Včeraj so perice po mestu žugale s štrajkom. Pritožba, ki so jo navedle, je — žal — čisto upravičena. Okolu 150 peric iz Bizovika in bližnjih vasi je imelo skozi 16 let na Ledini šrambo za spravljanje perila. Za to so plačevale magistratu letno pristojbino. Letos pa jim je magistrat v tej šupi prostor prepovedal ter jim nakazal prostor v nekem skladišču zunaj mesta blizu — Kodeljevega. Ker morajo perice svoje voznike plačevati, da jim perilo v mesto peljejo, bi imele zdaj dvojno škodo: voznik bi jim peljal perilo le do pol pota, potem bi ga morale pa pol pota še v mesto prenašati, drugič pa bi več trpele in več časa zgubile. Magistrat bi pač pametno storil, da bi jim n. pr. v svoji šrambi za starim Strelščem dal prostor ali pa barako postavil, drugače bo polovica mesta morala vsled nerodnosti magistratne uprave prati si perilo doma!

Idriljski odsek akad. fer. društva „Prosveta“ vabi k zanimivemu predavanju gosp. dr. Drag. Lončarja „Slovinci v preteklosti“, ki se vrši v soboto 30. septembra t. l. ob 8. zvečer v realni fizikalni dvorani. Ker je g. predavatelj znan po svojih temeljitih študijah in ker je predavanje iz stroke, ki na Slovenskem še ni raziskavana — socialna zgodovina Slovencev — se bodo Idričanje, ki se za predmet zanimajo predavanja gotovo udeležili.

Veda. Vsebinska 5. številke: Dr. Saggain: Državno-pravna nagodba med Avstrijo in Ogrsko l. 1867. — Ogris Albin: Sodobni individualizem in renesansa romantike. — Dr. Ivan Prijatelj: Slovinci pod Napoleonom. — Dr. Vošnjak Bogomil: Uvod v občna načela državnega prava-nauka. — Dr. Jos. Vošnjak: Dodatki k spominom. — Krivic Radovan: K petdestletnici prof. Drtine. — S. H. Z. Upodoljšajoča umetnost. — Pregled in referati kultura. — Država in družba. — Narodno gospodarstvo. — Pravo. — Dodatek. Veda stane za celo leto 8 K. Prinaša poleg važnih znanstvenih člankov, pregled svobodnih kulturnih pojavov.

Jug. Oktobrova številka (10. in 11.) jugoslovanske revije „Jug“ izide kot „Almanah najmlajših hrvatskih, srbskih in slovenskih pisateljev“, ki bo obsegal 5 do 6 pol velikega formata in bo prinesel dela mladih lirikov, novelistov, dramatikov in esejistov. Cena almanahu bo 3 K. Naročniki pa ga dobe kot redne številke.

Domžalski Sokol je razobesil na Sokolskem Domu v Domžalah dne 2. črno zastavo v znak žalovanja po umorjenem bratu Božidarju Šibeniku, kateri je bil jako vnet Sokol in dober telovadelec ter ljubeznjiv in odkritosrčen prijatelj. Domžalski Sokol mu je izkazal zadnjo čast tudi s tem, da se je udeležil pogreba v Ljubljani v prav častnem številu: 18 Sokolov v kroju in 9 Sokolik je spremljala dragega

brata, ki je padel kot žrtev nečloveškega individuala k večnemu počitku. Tudi mnogo drugega občinstva iz Domžal se je udeležilo pogreba. Vsak, ki ga je poznal, žaluje bridko in odkritosrčno po njem, preklinja pa tiste, ki mu je pretrgal nit življenja.

Slovensko pevsko društvo Ljubljanski Zvon se za dr. Benjamin in dr. Gustav Ipavčev večer, ki bo v oktobru, pridno pripravlja. Pel bo sicer stare a še vedno lepe, nekatere celo ponarodele moške zборе omenjenih skladateljev. Posrečilo se je tudi odboru pridobiti za sodelovanje odlične soliste, tako da zavzemajo precejšen del vsopreda krasni dr. Benjamin Ipavčevi novejši samospevi, večinoma priobčeni v „Novih Akordih“. Natančnejši vsopred objavimo pravočasno. Opozorjamo na ta večer že sedaj zato, ker je prireditelj združena z nemalimi stroški in je dolžnost občinstva, da takrat prihihi v mnogobrojnem številu in s tem podpre moralno in gmotno društvo, ki resno stremi za napredkom. — Za mešan zbor se je priglasilo že lepo število pevk, pričakujemo še drugih, da stopijo v naš pevski krog. Pristop je naznati vsako nedeljo od pol 11. do 12. ure popoldne in vsako sredo in petek od 7. do 8. ure zvečer v društvenih prostorih (Narodni dom I. nadstropje desno), javi se pa lahko tudi pismeno naravnost odboru.

Prodaja bukovega lesa. Gozdarsko ravnateljstvo deželne vlade v Sarajevu prodaja iz gozdnega okoliša Pastirevo, okraj Bos. Novi približno 105.000 m³ bukovega lesa. Sprejmejo se le pismene na celo razpisano količino se glaseče ponudbe, ki jih je vlo-

žiti do 15. novembra t. l., do 11. ure popoldne pri gozdarskem ravnateljstvu deželne vlade v Sarajevu. Razglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Poskušen samomor. Včeraj popoldne si je v tivolskem gozdu v samomirnem namenu pognal 20letni Karel Slovnik dve krogli v prsa. — Vendar se mu samomor ni posrečil, krogli sta ga namreč samo nevarno ranili Ponesrečenca so takoj odpeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico.

O. BERNATOVIC

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Ideal. Danes, v sredo in četrtek samo pri večernih predstavah ob 7, 8. in 9. zvečer senzacionalna drama: Zrakoplovec in častnikarjeva žena. Dejanje se vrši večinoma na prostem, na vrtu polnem grmičevja in visoko v oblakih; da zrakoplov vidimo včasih tako blizu, da bi ga lahko dosegli z roko, včasih pa kakor neke daleč plavajočo ptico. Izkratka podana nam je izvrstna igralska umetnost. V tej kinodrami so vpleteni dogodki junakov, ki jih noben gledališki oder na svetu ne more predstavljati. Ta drama je šolski mladini nedostopna. Popoldanski spored: Volčja brezdnina na južnem Francoskem. Luka se ne more smejeti. (Komično). Učiteljica klavirja. (Zanimiva drama). Žurnal Pathé. (Tedenski pregled). Janez Little je premajhen. (Jako Komično).

Junjska revolucija v Srbiji l. 1903.

(Spomini aktivnega udeleženca.)

Določitev dneva.

Med zarotniki je bil tudi Damjan Popovič, polkovnik. Z njim smo računali, ker smo mu hoteli poveriti nalogo, da prevzame v noči prevrata glavno poveljstvo belgrajske posadke. Toda Popoviča so za nas docela nepričakovano premestili v Piroto za poveljnika tamkajšnjih utrd.

Naravno, da smo bili vsled tega v veliki zadregi, ker smo mu morali najti sposobnega namestnika. Toda koga?

Nekega dne je prišel k meni Genčič ter mi povedal, da je docela slučajno dobil namestnika za polkovnika Popoviča.

„Kdo je to?“ sem ga vprašal. „Polkovnik Mašin, bivši svak kraljice Dragice, je bil Genčičev odgovor.“

„Zelo dobra izbira,“ sem pripomnil jaz.

Odslej je polkovnik Mašin vsak dan prihajal na posvetovanja v moj vinograd, kjer smo se pozno v noč razgovarjali in dogovarjali.

Tako je bilo tudi 9. junija zvečer. Pokojni Mašin je prišel k meni, skupaj smo večerjali in po večerji smo se pripravljali, da odidemo v vinograd kraljevega adjutanta, polkovnika Mike Naumoviča na poslednji sestanek radi določitve še nekaterih podrobnosti.

Genčič je odšel v prvo nadstropje, da se preobleče, ker je bil v domači obleki. V tem času sva bila s pokojnim Mašinom sama.

„Ali imaš prijatelj uniformo za

jutri večer, ko se boš samega sebe reaktiviral?“ sem vprašal Mašina.

„Imam shranjeno staro uniformo, ki pa ne odgovarja predpisom: na suknji je samo ena vrsta gumbov, a sedaj je predpisana suknja z dvema vrstama.“

„Kdo te bo za boga vprašal, če je suknja prepisana ali ne?“

Spoznameli smo se končno, da je prišel odločilni moment, ker odlasati se ni več moglo in sicer iz naslednjih vzrokov:

1. Ker smo že itak dovolj odlagali z izvršitvijo;

2. ker smo itak komaj in komaj pričakovali dan, da sta imela v dvoru skupaj službo naša človeka — kraljev adjutant in ordonačni oficir in

3. ker nismo mogli obvestiti naših ljudi v notranjosti, da se stvar odlaga, bo smo jim že sporočili, da morajo drugega dne zvečer biti v Belgradu.

S Hadži-Tomo smo se dogovorili, da on odpotuje naslednjega dne na Dunaj kamor mu bomo pošiljal brzajavna poročila o prevratu, ki jih bo on odpošiljal dalje.

Ko je vse to bilo gotovo in končno dogovorjeno, se mi je zdelo, kakor da bi mi padlo težko breme na prsa. Naravno, do sedaj smo se dogovarjali, posvetovali itd., ali sedaj postaja stvar resna. Hadži-Toma bo prejemal na Dunaju poročila o našem vspehu, ali pa dobi strašno poročilo, da smo vsi aretirani, da je proglašena nagla sonda in da nas enega za drugim

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislina voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

I. E. RUBIN.

Mihaela.

(Silka s počitnic.)

„Le pijmo, prijatelji, na naše zdravje; lepo je spominjati se prijateljev, lepšega ni na svetu od prijateljev.“ Govornik se je ozrl za stenski koledar, družba je že prišla za kozarce in napeto zrla na govornika, ki se je za trenutek zamislil. Tišina je obšla veselo družbo in čez kratek čas je govornik nadaljeval:

„Da, ničesar nima svet, kar bi nam mogel dati namesto prijateljstva. Ljubezen? Kaj je največja ljubezen proti pravemu prijateljstvu? Peneče, nemirno morje ob mogočnem kame-nitem stebru. Pravijo da največja ljubezen eno leto trpi, gospoda, skoraj bi po svojih dolgoletnih izkušnjah, kot si volasi starih narodov pritriliti temu pregovoru. Človeška duša želi, hrepeni, rekel bi, da je vse naša življenje hrepenjenje, in da je življenje brez hrepenjenja mrtvo, izgubi svoj pomen; ko pa dosežemo kar smo hoteli, zahrepenimo po drugem dalje in dalje, in to je, kar dela nekatere nesrečne. Zato pa človeka ljubezen le za malo časa osreči, a prijateljstvo — gospoda — o tem bi se dalo govoriti devet

noči, pregledati bi moral celo literaturo od Laelija pa do sedaj — a ni treba. Življenje je najboljša knjiga, iz katere čitamo vsi. Danes je prvi julij, god mojega nekdanjega prijatelja, — govornik je pomenljivo prekinil govor, kakor da je pomislil, ali bi povedal, ali ne; potem je resno nadaljeval: ... torej, gospoda, povedal vam bom tudi to.“

Tomaž Globič je bil najboljši pripovedovalec, kar nas je sedel v družbi. Bil je že starih pri sedemdesetih letih, a izredno živahen, zabaven in zgoren. V pripovedovanju različnih epizod, se ni mogel nihče meriti z njim. Besedo je imel gladko, spomin svež, fantazijo živo kot najboljši pesnik — v mladih letih se je — kakor je včasih sam nevede pripoznal, pečal s poezijo, a slovenski parnaz mu ni obetal lavorik in spustil se je na politično polje — pri vsem tem je znal privezati pozornost družbe na svojo povest tako, da je poslušala pogosto cele ure kakor očarana. Globič je bil mož stare korenine in zvest sin svoje naroda, ki mu je bil vedno in povsod pred očmi, v vseh krogih zelo priljubljen, v naši družbi pa je bil srečič, okoli katerega se je zbirala mnogoštevilna družba dam in gospodov. V prijatnih večerih pa nam je pravil svoje spomine. Prejšnji dan smo obhajali njegov god — in ta večer smo

se krepčali zaradi prečute noči. Globič se je zagledal v kozarec in je dolgo molčal.

„Verjemite mi,“ je začel, „da vam lepšega še nisem pripovedoval, more biti tudi nisem govoril nikdar bolj iz srca, kot bom pravil to povest. Tedaj še nismo hodili tako na letovišča, kakor hodimo sedaj, takrat še nismo znali dovolj ceniti svojih prirodnih krasot. Vraž vadi, da tako ljubimo tuje in preziramo svoje. Kdo se je zmenil za naše lepe gore! Tujci, mi ne. Drugi so tu videli raj zemlje, mi ne. A ne spominjamo se po nepotrebnosti naše preteklosti, ona naj nas budi na delo in upajmo v boljše bodočnost. Neki Anglež ki je prebil v tej dolini, pod temi gorami svoje nekaj dni — bil je naravoslovec, — je trdil, da ni na celem svetu lepše doline. Takrat sem bil jaz studiosus iuris, in sem ravno odločil največje skrb — no od tega je že precej let, letnice ne vem — in bil sem povabljen v to hišo, kjer živim še danes ob svojih lepih spominih najprejše svoje stare dni. Počitniška sezona se pravzaprav še ni bila začela, a zame so bile že počitnice, težko sem pričakoval, kdaj bom zopet dihal prijetni gorenjski zrak. Prihitel sem kar najhitreje z Dunaja na Gorenjsko. Ranjki gospodar Miha, je bil pristna kranjska duša, polna humorja in veseljak prve

vrste, obenem pa tudi mož, ki jih žal danes malo najdemo v narodu. Bil je prijatelj mojega očeta, a tudi mene je ljubil kakor lastnega sina. Z največjim veseljem in z neizrečeno rado-vednostjo je poslušal o daljnem svetu in o svetovnem gibanju, pri tem pa delal svoje opombe. Gostoljubnost je bila od nekdaj doma v tej hiši. In nje sem se moral kot dijak, v veliki meri posluževati, ta hiša mi je postala popolnoma domača.

Dasi sem imel veliko zabave v vednih pogovorih z gospodarjem, vendar mi je nečesa manjkalo. Sicer je bila tu zbrana vedno vesela docer-mača družba, prihajali so meščani, tudi dam se ni pogrčalo, a ta družba je bila navadno nemška, oziroma bili so Slovenci, ki so govorili v vseh evropejskih jezikih, samo slovenski ne. Jaz pa sem bil že tedaj človek, ki v tej stvari nisem bil ravnodušen.

Za tisto družbo torej nisem bil. Z gospodarjem sva navadno o nji izreka ostro sodbo, on z njemu lastnim humorjem, jaz s pravim svetim ogorčenjem. Gospoda, še danes je pri hiši popisana spominska knjiga, pogledajte vanjo, koliko je slovenskih imen in koliko jih je, ki niso na vse načine popačena. Taki so bili naši ljudje v prejšnji dobi. Mnogo jih je še danes, ki so njih vredni nasledniki, mnogo jih je; jaz takim nisem bil

nikdar prijatelj.

Priakajle so tudi tuje družbe. To so bili navadno izobraženi ljudje, zabavni in prijazni, da sem skoraj z večjim veseljem občeval z njimi nego z domačimi. Prihajalo je sem tudi mnogo učenjakov, naravoslovcev, geografov in drugih učenih glav, ki jih je privabila sem ta ali ona posebnost našega kraja. Vroči poletni dnevi so pripeljali k nam novih gostov. Ne morem torej reči, da mi je bilo dolgčas, a vendar sem se čutil osamljenega. Že takrat sem bil človek, ki bi bil dal svoje življenje za veselo družbo. Toda želel sem prave prijateljske družbe, — kajti prijateljstvo mi je bilo čez vse na svetu. Pohajal sem sam otožen po planinah, iskal sem sreče in veselja pri tihih gorskih jezerih, nemiren sem taval po hladnih dolinah med visokimi, snežnimi gorskimi velikani. Povsod sem bil sam, dasi sem povsod srečal ljudi. Želel sem človeka, ki bi me razumela, prijatelja, s katerim bi bila ena duša. Nisem čutil lepote krasne prirode, vse je bilo mrtvo tiho, dasi sem bil že tedaj velik ljubitelj prirodnih krasot. Samemu se mi ni ljubilo laziti na hribe, a družbe nisem imel, ki bi mogel z njo prijateljsko občeovati. Domača dva sina sta bila še mlada in sta si iskala lahkožive družbe in si delala veselje z izleti. (Dalje.)

ubijajo!... Pa tudi to ne bi bilo vse, ker v tem slučaju se kraljica Draga in kralj Aleksander ne bi zadovoljila samo z našimi glavami! Porušila bi nam domovja do temelja — niti vnuku mi ne bi prizanesli.

Teško mi je bilo pri duši in ker sem mislil, da se bom morda nahajal naslednjega dne že pred naglim sodiščem, sem se odločil, da odidem s kolodvora, ko spremim Hadži-Tomo, naravnost kopalnice, da pridem čist na drugi svet!...

Slovenska aviatika.

Včeraj se je zgasil v naši redakciji slovenski aviatik g. Alfonz Kjuder. Kakor je znano je iznašel g. Kjuder v družbi s svojim tovarišem Renčeljem aparat novega sistema, ki nosi ime svojih iznajditeljev. G. Kjuder je delal letalne poskuse pri St. Petru na Krasu, kjer pa so bili vetrovi zelo neugodni in so razbili celo hanger. Aviatik Kjuder je mislil poleteti v Ljubljano, kjer vejejo prijaznejši vetrovi. Neugodno vreme je tudi ta načrt prekrhalo. Zato je poslal g. Kjuder svoj aparat po vlakcu v Ljubljano, kamor dospe danes. Aparat bo razstavljen v Narodnem domu v areni. Med tem se postavi nov hanger. Kjuder misli napraviti na ljubljanskem polju več letalnih poskusov. Obljublja tudi, da bo kmalu nesel „Jutro“ iz Ljubljane v Trst, kakor je te dni aviatik Vidmar nesel pošto iz Benetk v Trst. Mi mu seveda želimo uspeha in opozarjamo naše občinstvo na nove aviatične slovenske poskuse.

Grozna sodba obupnega hrv. ljudstva.

Medtem, ko leže v dunajskih bolnicah žrtve brezvestne agrarne politike, katero podpira naša vlada, dogodil se je na Hrvaškem blizu Metlike žalosten slučaj, ki je javno obsodil one, ki se danes nesramno igrajo s srečo in blagostanjem svojih podanikov.

Nekoliko tednov že ponavljajo se po Hrvaškem okoli Ribnika in Zakavja dan za dnevnimi požari, ki so uničili že okoli 80 poslopij. Povsod se je videlo, da je zažgala poslopja zlobna roka bodisi iz maščevanja ali iz kateregakoli vzroka. Ljudstvo — večinom revni kmeti — so se začeli bati za svojo imetje, zlasti še sedaj, ko so vsi poljski prideiki spravljeni. Ljudstvo je postalo strašno vznemirjeno in ker si drugače niso znali pomagati, nabavili so si skoraj vsi orožje ter čuvali po cele noči svoja poslopja. Tako so več kakor 14 dni čuli po cele noči kmetovalci, ki morajo po cele dneve na njivi delati tako, da se je zgodilo mnogo slučajev, da je kmet na njivi pri delu zaspal, večkrat so pa delo na polju radi prevlekle utrujenosti splošno opuščali. Vse hrvaške vasi od Kolpe do Ribnika in daleč na okoli so zgledale po noči kakor trdnjave, v katere ne sme priti nobeden tujec. Ako je prišel domaćin do kake tuje hiše, mu je rekel: „Ne prositi! Stoj, kdo si, ali je pa počil strel, da je moral vsakdo bežati. Vzlic tej čujenosti prebivalstva so se vendar ponavljali požari dan za dnevom. Ljudstvo je bilo od dne do dne bolj obupano in praznoverje je praznovalo med tako lahkovernim ljudstvom pravi triumf, govori se o človeku, ki je v zvezi s hudičem, o copniku itd. skratka, ljudstvo je obupavalo, pomoči pa ni bilo od nikoder. Vlada ni slišala prošnji ubogega in obupanega prebivalstva in to ista vlada, ki pozna tu samo financarje, katere nastavlja v toliki množini ravno v tej okolici, da ne znajo, kaj bi delali. Ljudstvo je vse to čutilo in postalo je še bolj razkačeno in ravno radi tega se je moral zgoditi, žalosten slučaj, pri katerem ni ljudstvo pravi krivec, ampak oni, ki so pustili, da je moralo tako daleč priti.

V pondeljek ponoči so hoteli v neki vasi zopet zažgati. Ljudstvo je v pravem času požigalce zapazilo, ter jih jelo zasledovati ter iskati po celi okolici. Blizu neke vasi so videli nekega tujega človeka, o katerem so mislili, da je eden od požigalcev. Z velikanskim hrupom so se zagnali proti temu tujcu, ki je začel bežati. Prepeljal se je srečno preko Kulpe, toda tu so ga pa vjeli prebivalci Kramjske, ki so bili radi vednih požarov na Hrvaškem ravno tako razburjeni. Ker so prišli Hrvatje za njim, izročili so ga jim nazaj. Ti so ga zvezali, ter odpeljali nazaj v domačo vas. Začeli so ga izpraševati, jeli on krivec — toda tujec ni znal skoro nič hrvaško govoriti, bil je — Čeh. Ker je ljudstvo mislilo, da ima v rokah pravega krivca, so ga začeli pretepatvati in mučiti dokler ni onemogel padel. Še je zaprosil vode, katere so mu še dali, toda razjarjeno ljudstvo mu ni dalo časa, da bi povedal, kdo je, pod zopetnimi udarci je zopet omedlel.

Ker je bil precej krepk človek in ni takoj umrl, je mislilo ljudstvo, da je v zvezi s vragom in sklenili so, da mu „dušo izpalijo.“ Vlekli so ga h Kolpi še napol živga, naložili so mu na noge slame, ter zažgali. Ker je začel gorečo slamo metati iz nog, nametali so na celega slamo, ter zažgali tako, da je ves gorel. V groznih bolečinah se je zvijal v ognju in šele ko so v njega streljali, je izdihnil dušo. Praznoverno ljudstvo je bilo sedaj še bolj prepričano, da je v zvezi s vragom itd. in nemogoče pravljice krožijo med ljudstvom. Tako je sodilo o upano ljudstvo — ne ve se pa še danes, je-li dotični res pravi požigalec, ali je nedolžna žrtev. Govori se, da je umorjenec agent neke zavarovalne banke. Natančna preiskava dožene še resnico. Grozna je bila ta sodba obupnega ljudstva, marsikateri bode moral sedaj v zapor, toda onim, ki so krivi, da je to ljudstvo moralo to stori, onim ki to ljudstvo poznajo samo pri davkih in vojaki ter so krivi, da je vedno bolj ubožno in tudi divje, onim se ne bo nič zgodilo, da se nje čuva, je vojaštva in policije dovolj, za ubogo ljudstvo tega nimajo.

Slovenska znanstvena zbirka.

„Goriška Tiskarna A. Gabršček“ v Gorici namerava izdajati pod uredništvom mlajšega slovenskega publicista 100 zvezkov broječo „Prosvetno knjižnico“, vsebujočo zaklad poljudnoznanstvenih esejev in monografij iz peresa izbranih naših najboljših znanstvenikov in publicistov.

Serijske, ki bodo tvorile „Prosvetno knjižnico“, so:

Serijska	I. Država	5 zvezkov
	II. Gospodarstvo	15 „
	III. Tehnika	10 „
	IV. Socialne teorije	10 „
	V. Socialno gibanje	10 „
	VI. Politika	10 „
	VII. Filozofija, psihologija, naravoslovje	10 „
	VIII. Medicina	10 „
	IX. Pravo in uprava	10 „
	X. Kultura	10 „

Cena vsakemu posameznemu zvezku je preračunana na 60 v za naročnike, torej celi zbirki, koje izhajanje je preračunano na 4 ieta, na 60 K, tako da je s tem omogočena sukcesivna nabava te knjižnice pač vsakomur.

Nenaročnikom in v knjigotrštvu se cena primerno zviša.

V tem tiči velika vrednost te knjižnice: Za majhen denar si more nabaviti vsakdo moderno knjižnico iz peresa najboljših pisateljev. S tem se priporoča ta moderna poljudnoznanstvena knjižnica vsakemu inteligentu, kakortudi zlasti za javne ljudske in društvene knjižnice, za knjižnice planinskih koč S. P. D., za sokolske župne in društvene knjižnice, za knjižnice Zveze Narodnih Društev in Zveze Napredne Mladine itd. itd.

Založništvo podaja s tem tudi snovateljem in oskrbovateljem ljudskih knjižnic priložnost, oskrbeti te knjižnice poleg leposlovnega tudi s poljudnoznanstvenim čtivom.

Da pa more prevzeti založništvo nase breme zalaganja, honoriranja, tiska, knjigovozne in razpošiljanja tako ogromne knjižnice, — koje skupna naklada bo znašala 150.000 zvezkov! — je nujno potrebno, da se mu zagotovijo neko minimalno število odjemalcev, in sicer najmanj štiri stot.

Malo se zahteva od slovenske inteligence. A še to, — bo li izpolnjeno? Izobrazba vsakega dijaka, uradnika, učitelja in sploh inteligenta je razvidna iz kakovosti knjige, katero čita, knjižnice, katero zbira, revije, na katero je naročen.

Gesla „Knjige med narod“ in „S prosveto k svobodi“ imajo dandanes globlji pomen, ko kedaj poprej!

Izmed spisov, ki so namenjeni za prve zvezke „Prosvetne knjižnice“, omenjamo: „Državno pravo in narodnostna avtonomija“, „Država in cerkev“, „Morje in mesto“, „Naš problem srednjega stanu“, „Poljedelstvo in tehnika“, „Metode socialnih znanosti“, „Proletariat“, „Stavka“, „Parlamentarizem“, „Darwin in Haeckel“, „Svetovno naziranje modernega človeka“, „Geološka struktura slov. zemlje“, „Mladenič“, „Me mladenke“, „Avstrijsko koalicijsko pravo“, „Sport“, „Caspis“, „Univerza“, „Kulturne lazi“ itd.

Da je upravičen pesimizem in da ravna založništvo prav, da se obrne do publike z vprašanjem, ali bo podjetje našlo dovolj odjemalcev, predno prevzame nase tak riziko, dokazuje naslednje dejstvo: Isto založništvo se je v letu Tolstojevu smrti obrnilo na slovensko izobraženstvo s pozivom na naročbo slovitega Tolstojevga romana „Vojna in mir“ ter objavilo izdajo, če se za to delo oglasi vsaj 500 naročnikov. Oglasilo se jih je pa dosedaj celih — 29 (devetindvajset)! Priporočamo novo podjetje slovenski javnosti.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Napeto razmerje med Italijo in Turčijo radi Tripolisa.

Rim, 25. septembra. Italija se z vso resnobo pripravlja za ekspedicijo v Tripolis. Bojne ladije in moštvo je pripravljeno. Italija zahteva namreč protektorat nad Tripolisem in je zato celo pripravljena plačati Turčiji veliko odškodnino. Toda Turčija noče o tem ničesar slišati. Radi tega skuša Italija doseči svoj namen z demonstracijo vojnega brodograja.

Rim, 25. septembra. Dve diviziji vojnih ladij sta odpuli včeraj v Sirakuz. Mobiliziran je tudi rdeči križ. Transportne ladije so poklicane pod orožje.

Rim, 35. septembra. Zunanji minister je odredil, da se morajo tudi vojni zrakoplovi odpeljati v Sirakuze. Ministrski predsednik Giolitti se je včeraj vrnil v Rim in dalje časa konteriral z novim italijanskim poslanikom v Carigradu in ministri. Danes se je zopet vršila konferenca zunanjega ministra z drugimi ministri. Vsa zbornica stoji v tripoliškem vprašanju na strani vlade. Proti so samo socialisti.

Rim, 25. septembra. Jutri odide zopet par bojnih ladij proti Tripolisu.

Tripolis, 25. septembra. Tukaj vlada velikansko ogorčenje proti laškemu podanikom, ki neprestano zapuščajo mesto.

Rim, 25. septembra. Vlada je odredila najstrožjo cenzuro. Mnogim korespondentom je prepovedala telefonske razgovore o tripoliškem vprašanju.

Katastrofa francoske križarke „Liberté“.

Toulon, 25. septembra. Ob 5. uri zjutraj je eksplodirala križarka „Liberté“ in se v par minutah potopila z vsem moštvom. V valovih je našlo smrt okoli 500 mornarjev.

Pariz, 25. septembra. Nezgoda na križarki „Liberté“ je povzročil ožen, ki je objel tudi smodnišnico. Tudi druge v bližini se nahajajoče bojne ladije so več ali manj poškodovane. „Democratie“ ima 20 mrtvih in 50 ranjencev, poškodovana je tudi „Républicque“. Nesrečo so zakrivali mornarji, ki vsled pijanosti niso opazili ognja na ladji. Dosedaj so potegnili iz morja že več sto ponesrečencev.

Pariz, 25. septembra. „Liberté“ je bila zgrajena l. 1905. in je stala 40 milijonov frankov.

Državni zbor.

Dunaj, 25. septembra. Kakor znano, se snide zbornica k zasedanju dne 5. oktobra. Na dnevnem redu je sprejemba poslovnika.

Razne vesti.

* Admiral Togo o ženskem vprašanju. Slavni japonski admiral Togo, ki je na svojem potovanju okoli zemlje prišel v Ameriko, je bil intervistiran od nekega časnikarja o ženskem vprašanju. — Na vprašanje, ali je privrženec ženske emancipacije, je odgovoril: „Nikakor ne. Menim namreč, da žena, ki odvrne svojo brigo od gospodinjstva in jo posveti drugim stvarim, mora škodovati svoji rodbini. Že verujem, da je žena sposobna tudi za višjo izobrazbo, mislim pa, da je njena najvišja izobrazba v tem, da se pokaže kot dobra gospodinja. Njene najvišje dolžnosti so, da rodi narodu zdrave otroke in dobre državljane. Pri vas v Ameriki ni razlike pri vzgoji obeh spolov, to je posledica gospodarskih razmer, ki tirajo ženo, da konkurira z moškimi. Pri nas tega ni. Naše žene so dobre gospodinjice in skrbne matere naših vajakov, ki jih pošiljajo na bojišče z isto hrabrostjo, s katero gredo oni sami v boj. V tem žena vedno lahko pokaže svojo duševno jakost in svojo domovinsko ljubezen.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik Milan Plut.

Tiska „Učiteljske tiskarne“ v Ljubljani.

Mali oglasi

Dijak ali dijakinja se sprejme na hrano in stanovanje pod jako ugodnimi pogoji. Posebna, zračna soba. Naslov se izve pri upravnosti „Jutra“.

Okrog 100 kg različne esence, kakor malinovec, ananas, prvenec, limonada l. dr., pripravno posebno za kavarnarje in izdelovalce pokalic proda po prav nizki ceni Fran Jakša v Novem mestu. 416/3-1

Gostilniška koncesija se takoj odda v najem. Več se polzve na Sv. Petra cesti 25 v trgovini.

Lepa izlozbeno okna proda M. Obiak, Kongresni trg št. 6. 367 6-2

Kdor želi nabaviti pokojnim nagrobni spomenik, naj ogleda zalogo pri novem pokopališču Sv. Križu v Ljubljani. Tam vam bo najsolidnejše in po zadovoljnosti postreženo. Prekriži vam tudi slike po jako ugodnih cenah. Fr. Kunovar, kamnosek. 404/15-1

22letni trgovski pomočnik, spreten v vseh strokah, želi takoj službe. Naslov pove upravnosti „Jutra“.

Šestoletne išeče instrukcije. Ponudbe „Gaj“ pošto ležeče tu.

Dve hiši naprodaj, ena s 4 stanovanji, druga z 2 koncesijama. Več se polzve v Rožni dolini št. 107. 419 5-1

Pes fermač z izvrstnim nosom, trdno vstrajno pasmo, se ceno proda. Pojasnila v podružnici „Jutra“, Šiška.

Izjava.

Podpisana Starin Ivana, šivilja v Ljubljani na Dolenjski cesti št. 11., pravila sem zadnji čas v trgovini gospe Vever Uršule, trgovke v Ljubljani na Dolenjski cesti, žaljive stvari o zasebnem življenju gospoda Stankota Verbič, trgovca v Štepanji vasi pri Ljubljani. Moram priznati, da je vse neresnično, kar sem govorila, obžalujem, da sem gospoda Stankota Verbiča žalila, prosim odpuščanja ter se mu obenem zahvaljujem, da mi je prizanesel sodno preganjanje.

Ljubljana, 21. septembra 1911. Ivana Starin.

Deklica

se sprejme na stanovanje in hrano. Naslov pove upravništvo „Jutra“.

Sprejme se

učenec

v trgovino z mešanim blagom.

I. Langus, Šoštanj.

Plesni učitelj

Giulio Morterra

je dospel in prične s plesnim poukom 1. oktobra t. l. Ponudbe sprejema vsaki dan od 11.—12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne v hotelu pri „Slonu“, soba št. 73.

Fotografske aparate

in veliko zalogo vseh v to stroko spadajočih potrebščin priporoča fotomanufaktura in drogerija

„Adrija“

v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5.

Najboljše odgovori „Slovencu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„Jutro“ se prodaja v Trstu

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

- Becher ulica Stadion,
- Trevisan ulica Fontana,
- Pipan, ulica Fabra,
- Bevk, trg Goldoni,
- Vovk, ulica Carducci,
- Sekovar, Vojašnični trg,
- Hrast, Poštni trg,
- Mož, ulica Miramar,
- Magolo, ulica Belvedere,
- Geržina, Rojan,
- Raunacher, Campo Marzio,
- Bruna, SS. Martiri,
- Ercigoj, ulica Massimiliana,
- Rončelj, ulica S. Maroo,

cenjenim gostilničarjem in slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da imam od danes naprej vsaki dan

sveže preste

ter iste na zahtevo dostavljam na dom. Pekarija ŽAGAR, Dunajska cesta 9.

Malomestne tradicije

Češko spisal V. Štech, prevel V. M. Zalar. (Repertoarna igra češkega „Nar. divadla“ v Pragi.)

Pet moških, dve ženski vlogi.

Cena 60 vinarjev.

Dobiva se v knjigarnah in pri založniku V. M. Zalarju v Ljubljani.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 13, (v hiši g. Moharja) nasproti cerkve, sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 2.—5. popoldne.

Kupujte v slovenski trgovini!

Modna trgovina

O. Jezeršek

na Mestnem trgu

priporoča

svojo veliko izbiro

damskih čepic, perila,

pletenin, zavratic, ro-

kavic, predpasnikov

itd. po znano nizkih

cenah.

Dijaki in dijakinje imajo popust!

Trgovec ali obrtnik

mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega podjetja in vsak trgovec ali obrtnik,

ki noče biti skrit

samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce iz vseh delov mesta in tudi z dežele,

bo inseriral v „Jutru“

ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Plechler, Kongresni trg.
Česark, Seidenburgova ulica.
Dolencec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šušter, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinsteins, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wisiat, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Jezeršek, Zaloška cesta.
Ljkar, Glince.
Strkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Največje podjetje konfekcijske stroke je
ogromna trgovina

O. BERNATOVIČ

Ljubljana, Mestni trg 5

katera ima že začetkom seziije

nad 30.000 komadov svežega blaga
po najnižjih cenah

in to

nad 5000 kom. najfinejših oblek za gospode nad 2000 kom. posamez. hlač in telovnikov
„ 2000 „ najfinejših površnikov, šport- „ 3000 „ oblek za dečke in otroke
nih in zimskih sukenj „ 15000 „ najmoderneje konfekcije
„ 3000 „ pelerin za dame in deklice.

Solidna postrežba.

Priznane nizke cene.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

== kron ==

Kmetska posojilnica

ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadrugnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100,000.000—

Eskomptu

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20,500.000—

Kupujte le najpopolnejše
pisalne stroje:

UNDERWOOD

all

SMITH & BROS

Ceniki in razkazovanje brez-
plačno.

THE REX CO.

Ljubljana, Šelenburgova ul. 7.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Vse čisti dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosega se ga je izplačalo K 2,495.719—

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54,000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109,856.860.58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodne uprave.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Plačane so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč.

Škoda cenjuje takoj in naključno. Uživa najboljši strošek, kadar postuje.

Dovoljuje iz čiste dobička izdatno podporo v narodne in občnokoristne namene.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroke spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska šte. 118.

Najmodernejšje črke.

Litografija.

Poštne hranilnice šte. 76.307.

Del. glavnica:

K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Res. fond nad

K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.